

ninger ikke komme for stærkt frem. Det gælder jo en Overgang fra Død til Liv, fra Satans Magt til Gud. Ved Slutningsmødet holdtes en Del Stumpaler. Vagefter sagde en af de baade Kredens og Guds Riges gode Venner, at disse Taler kunde være gode og rigtige nok, men de var alligevel forfælede, idet de ikke alvorligt nok tog sigte paa Maalet, som er Sjælens Frelse. Maaffe er denne Bedømmelse lidt stram, men lad ingen „vise Govedolien fra sig.“ Held indirekte var disse Taler vist ikke, men mon de ikke nok kunde have været endnu mere direkte og pointerede for Samvittighedsbedens Skuld. „Nort og spidst“ er en Overført fra Søren Kierkegaard. Kan den ikke være god for en Stumpale ogsaa? „Den vises Ord er som Braade og Søn, der trænger dybt ind, 3 Samlingens Medfærelse!“ (Præd. 12, 11).

„Svad udrettede Mødet for at fremme Kredsmissionen i Nebraska Kred? spørger du. — De allerede optagne Virksomheder blev anerkendt og forstærket for det kommende Aar. — „Var det alt? — „Ja, det var alt. Med hensyn til „bløje Nyland“ og „udvide sine Teltinore“, da foretog dette store delegerede Møde sig intet. Der blev ikke taget et eneste nyt Arbejde op. — „Det var underligt“, siger du. — „Ja, i Nebraska Kredts Moderord stod Kredsmissionen sin første Spire. Mon den Moder nu vil kaldes ufrugtbar? Det er at haabe, at Raadens Regn skal bringe mere Frugtbarhed og Gradel.“

Mødets finansielle Udbytte kan vel haade kaldes godt og ikke godt. Der indkom vist i alt ved 270 Dollars. En Farmer sagde: „En Tid i Sommer var Udgifterne for Majshøsten saa ringe, at vi tænkte: kan vi bare saa lidt „cornstalks“ i Aar, da bliver det alt, og ja, nu faar vi en spingende Majshøst, derfor maa vi give et godt Djer.“ Der var vist ogsaa mange, som ofrede godt ved denne Lejlighed. Af det indkomne blev vel ca. 100 Dollars brugt til at dekke Præsternes Rejseudgifter, og Overfluddet til at betale Kredens Gæld. Se, derfor kan Kollekten kaldes baade god og mindre god, fordi den ikke var saa lille, som den kunde have været, og daarligh udfordringstillende, fordi der blev intet til overs for Kredsmissionen for kommende Aar.

For gode Kredsmissioner i Kansas City gjorde dog opmærksom paa, at der i Nebraska Kredts i det sidste Aar var indsamlet ca. 1,100 Dollars til den nye kirke i Kansas City, og at denne Post ogsaa maatte regnes med.

Fra Menigheden i Blair var der Forslag til Mødet, at Kredten henstillede til sine Menigheder, at de betalte Præsternes Rejseudgifter til Kredsmøderne. „Men dette gode Forslag „gik i Vasken“. „Blev der forhandlet om den Sag? — „Ja! Jeg ansvore, hvad en Deltager sagde derom bagefter: „Præsternes udførelse af stakkels Menigheder, som skulde skrives i en saadan Stat, og Delegeretne seconderede, hvad Præsternes sagde.“

Det var ogsaa paa Tale, at de tilføjende som til at betale en Dollars for Dpholdet under Kredsmøderne i Fremtiden, saa de mindre bemiddede Menigheder ogsaa kunde indbyde, men intet blev vedtaget derom. Det vilde blive en broderlig Fremgangsmaade.

Alle Møderne holdtes i et Telt, kun Altergangen Søndag Formid. i Kirken. Bepispningen foregik i Kirken. Der var jo Træbænk med at sørge for de mange Gæster, men Bepispningskomiteen og dens Sjælsere løste den ikke saa lille Opgave med Dygtighed. Herren var takket for det gode Møde. Og Tak til alle Deltagerne for godt Samar. Markvard.

**Er Rød et nødvendigt Næringsmiddel?**

Det kan sikkert have sin Interesse at læse følgende Artikel i „Sundhedsbladet“ af Professor Dr. med. Kelllogg. Selv om den ikke virker fuldt overbevisende, kan den dog gøre sin Nytte som Propaganda for Plantens Udbredelse.

Det er jo en kendingsgerning, som ingen benægter, at de kødspisende

Nationer hersker over en stor Del af Jorden, men de hersker langt fra over den hele. Svillen af de kødspisende Nationer regerer for sig i Kina og Japan? Er der ikke somme Mennesker i vore Dage, der gaar omkring med en vis Føret for, at Mens gule Sønner skal komme herover til det gamle Vesten og erobre vort Landomraade? Disse Kinesere og Japanere er ikke Rødspisere. De spiser

**saa godt som slet ikke Rød.**

De japaniske Bønder for Eksempel spiser i det hele taget slet ikke Rød, og det er en velfærdigt Sag, at de er denne Nations Blomst. Hvis de anvender lidt Rød, saa er det kun jaltet eller tørret Fisk, som anvendes til at fryde andre Fødemidler med, saa Rødet udgår i og for sig en ganske uovæsentlig Del af Kost.

Der er 40 Millioner Mennesker i Japan, der praktisk talt ikke spiser Rød — 40 Millioner Mennesker, der bor i et Land, der er lidt mindre end Norge, der til Sammenligning kun har 2½ Million Indbyggere, saa der er ikke megen Grund til store Græsngange, og det begynder at gaa lidt i samme Retning i de Forenede Stater. Den Tid vil komme, da hele Landet kræves opdyrket for at skaffe Føde.

**Hvis for Eksempel**

**Englands Befolkning**

i vore Dage maatte nøjes med Rødet af det Svag, der opdrættes i Landet, saa maatte de fleste haade op med at spise Rød. Efter som Jordens Befolkning forges, vil den Tid uden Tvivl sikkert komme, da Menneskeføerne atter maa gaa over til Kannibalismen eller ogsaa felt holde op med at spise Rød, fordi der ikke vil være Plads nok til at opdrætte tilstrækkeligt Rødt til at forsyne Verdens Rødmærker. Og her har vi allerede en af Grundene til, at Rødet itiger i Pris. Jordbunden behøves nemlig allesteds nu til Fremfæfelsen af Korn, Grøntsager og andre Landbrugsprodukter.

For nogen Tid siden opstod der i Amerika en Bevægelse imod Brugen af Rød, og det var en meget interessant Bevægelse, fordi det var

**Mennesker i Indindvis,**

som afslagde det Løfte, at de ikke vilde spise Rød i fire eller seks Uger, og dog var der ingen, som beslagede dem.

Det er sandt, at Dr. Wiley var langt, at hvis vi holder op med Brugen af Rød, vil vi alle blive til nogle „Skællinger“; men da Forsfatteren heraf for nogen Tid siden mødte Dr. Wiley, naavnte han ikke noget saadant, men sagde: „Jeg er meget interesseret i, hvad det er, som De udretter paa Ders Sanatorium, og jeg skulde sætte til saa et Samarbejde i Stand med Dem.“ Han sagde endvidere: „Kærlighedsvis trækker vi i forsikkelig Strenge til Tider; men naar alt kommer til alt, saa har vi dog det samme Maal.“

Japanerne, som kæmpede imod de kødspisende Rusiere, handlede ikke som „Skællinger“. Hvor ofte hører man ikke Folk tale om

**„den gule Fare“;**

men hvorfor skulde dog vi kødspisende Europæer være bange for Stiens gule Vegetarer? De har ikke „Voffen“ at stole paa; de har saa at sige hele Livet levet af Rød, saa hvorfor skal man tale om „den gule Fare“, naar disse Stiens Vegetarer ikke har den „mundværige Voff“ og heller ikke Udigt til at faa den? Hvis vor hidtidige Maade at leve paa er rigtig, saa maa vi naturligvis ogsaa være i Stand til at besejre dem, fordi vi har Rødet paa vor Side! Dog ser man tydeligt, at der er ingen, som har nogen rigtig Tiltro alligevel, naar man gaar til Bunds i Spørgsmaal.

Ved et stort, lægevidenskabeligt Møde i Toronto for et Par Aar siden udtalte en engelsk Kemiker, Dr. Kaliburum, i et Genvar til et Ordskifte med en Tilhænger af Dr. Chittentendens kødfattige Kost følgende: „Staar det ikke alle klart, at det kun er en lille Saandfild

Englændere, der fuldstændig kontrollerer og hersker over Indiens Millioner af blødgaltige Individer, der, som bekendt, lever vegetarisk? Det er den engelske „Voff“, som gør det!“ Og hvad mere er, han udtalte det i fuldt Alvor og troede selv paa det.

Han havde næppe sat sig igar, for en Braminer, en ægte Hindu, Dr. Ramarao, rejste sig op og sagde: „Doktoren siger, at Hinduerne kan ikke slaas, fordi de ikke spiser Rød. Nuvel, jeg er fuldstændig villig til at indrømme, at Hinduerne ikke slaas; men det er ikke, fordi de ikke faa; det er, fordi de ikke sniker at slaas. Jeg er selv en Braminer. Jeg har aldrig spist Rød i nogen som helst Form og heller ikke maagt Vg, og mine Fødre gjorde det heller ikke, er der nogen her til Stede, som sniker at prøve Kræfter med mig, saa skal jeg gerne være til Tjeneste med det samme. Jeg er Sekretær for Atletforbundet i Madras.“

Dr. Ramarao er en højt uddannet læge, Professor ved Universitetet i Madras, en Hindu helt igennem. Han er en af de smukkeste Mænd, Jorden nogen Sinde har fojret, høj, veludviklet og bredskuldret — en fuldkommen Atlet, og han var paa det omtalte Møde et personligt Vidnesbyrd, som ingen kunde modige eller modbevise.

Selv den lægevidenskabelige Forsamling højede sig for denne Kendsgerning, thi Dr. Ramarao var personlig selv det bedste Bevis paa sin Teoris Rigtighed. Spørgsmaalet krævede ingen anden Veivarelse, naar denne Mand stod op og udfordrede hele Forsamlingen, og der ikke var nogen, der var villig til at modtage hans Udfordring. Han blev derefter Genstand for en

**æredøvende Kulde,**

det allerbedste Svar paa Indvendingerne. Dr. Ramarao maatte bevare de Spørgsmaal, som stilledes til ham, og han bevarede dem alle paa den mest logiske Maade og med den højeste Grad af Veltalenhed. Det var en Fryd at høre paa ham. Han var et Eksempel paa, hvad Resultatet af mangeaarig Kost uden Rød kan udrette til Legemets Opbyggelse, til at gøre det stærkt og freitigt.

Fortleden Dag læste jeg Thoreau's „Walden“; den er værd at læse. Han har gjort Dietspørgsmaalet til Genstand for Underøgelse. Han spiste ikke Rød. Han boede i fem Aar i et lille Hus i Skovene tæt ved Walden Dam, og han førte Regnskab over, hvor meget han spiste i Løbet af 8 Maaneder, og den virkelige Udgift til Føde i disse 8 Maaneder var i alt 32 Ar. 40 Ere. Det kostede ham 99 Ore om Ugen, og han havde alt, hvad han behøvede, blev hundere og havde det i alle Henseender udmærket. Han levede hovedsagelig af Ris. Han dyrkede Bønner, som han solgte, og købte Ris i Stedet. Sit Præd lavede han af en Vanding af Rug og Havremel.

En af hans Raboer sagde en Dag til ham: „Doktor Thoreau, hvis De ikke spiser Rød, saa kan De ikke faa det nødvendige Venit.“

Sikken en dum Jør, den Bonde var, der gif han og drev sine Ofsere, som traf den tunge Blov, og netop disse Ofsere levede paa vegetarisk Kost — af Græs, og dog tror han at maatte spise Ofsere for at faa Venitof til sig selv. Den Lære, at Dorenes Rød er et nødvendigt Fødemiddel, er jo nu næsten forvunden, og det er vistnok kun saa, naar de rigtig tænker sig om, der har en saa fast Tro paa det som tidligere.

Det er imidlertid sandt, at vi maa have „Rød“ til vor Ernæring, og det endda oven i Købet virkelig første Klasse Rød, nemlig Plantekød. Væjer man for Eksempel, hvad der staar i Bibelens første Bog, saa vil man ogsaa finde, at Gud befalede Mennesket at spise Rød. Der staar: „Se, jeg giver eder alle Urter, som giver Sød, som er over Jorden, og alle Træer, paa hvilke der er Trøfrugt, som giver Sød; de skal være eder til Føde.“ Eller som der staar efter den engelske Overføttelse: „De skal være eder til Rød.“ Se, det er

det virkelige Rød, Trøernes Frugt, og Rødet i Markens Sød, det er de Ting, som oprindeligt er bestemte for os, og de er det virkelige livgivende Rød. Dorenes Rød er en unaturlig og unødigt Erfaring for det hvide Plantekød, hvilket alene er i Stand til at skaffe og vedligeholde den højeste Sundhedsstand.

**ABOUT PRACTICAL RANGE ECONOMY.**

In these days when everyone is feeling the high cost of food, it is remarkable how many sensible, practical, economical housewives fail to practice economy in the right spots.

For instance: so many housewives continue month after month, year after year, trying to get good results out of the old cook stove or range—one that uses up twice as much fuel as is necessary to attain the best results—and then imagine they are practicing economy merely because they save, for the moment, the price of a new range.

Is that real, practical economy or good management?

It don't take much figuring to work out the correct answer—to demonstrate that it is a false standard of economy that permits the burning up of the price of a new range every little while in wasted fuel burned in an old, worn-out cook stove or range that was put together with stove bolts and putty and from which the putty has dried up and crumbled away leaving open seams all over it through which one can insert a table knife anywhere.

In addition to this waste, there is a constant waste of high priced food which hasn't had a square deal from the old, worn out stove in a long time.

The practice of real range economy begins with a visit to the nearest local dealer and a careful investigation of the superior merits of the Great MAJESTIC Malleable and Charcoal Iron Range—it is indeed a "Range with a Reputation"—it is a perfect baker at all times.

The body of the Great MAJESTIC is made of Charcoal Iron, which gives it wearing qualities that will outlast three ordinary ranges. All top doors and frames are made of Malleable Iron—they won't break, crack or rust. Malleable Iron is absolutely necessary for perfectly air-tight joints and on the MAJESTIC Range all joints are riveted perfectly air-tight—no heat escapes—no cold air can enter—it is also completely lined with pure asbestos—thus the oven can be heated quickly with about half the fuel used in the ordinary range.

The Great MAJESTIC has a 15-gallon all-copper reservoir which touches the fire, giving boiling hot water in a very few minutes.

The Great MAJESTIC contains the greatest improvement ever put into a range making it 300 per cent stronger where most ranges are weakest.

The Great and Grand MAJESTIC is justly called "The Range with a Reputation," because it has a reputation of a reliable manufacturer behind it and because there are hundreds of thousands MAJESTIC Ranges in use all over the country, each one of which is giving perfect satisfaction, some have been in constant use for more than 25 years and still give excellent results.

MAJESTIC Ranges are for sale in nearly every country in 40 states. If your dealer doesn't handle them you will do well to write the Majestic Manufacturing Company of St. Louis, Missouri, for their interesting booklet, "The Story of Majestic Glory"; it is well worth reading. At the same time they will tell you where you can see and examine the MAJESTIC and settle the range question.

**Jubilæums Skrift**  
**Trinitatis Seminarium**  
 1886—1911.  
 AF PASTOR P. S. VIG.  
 Historisk Oversigt over denne Skoles Virksomhed. Smukt udstyret. Sælges til Fordel for Skolen. Pris 50c. Send Bestillinger til  
**C. X. HANSEN.**

**Husk paa,**  
**at naar Farmeren i Norden**  
 om Foraaret begynder at gøre Jorden i Stand til at modtage Sæden, da er Florida Farmerens første Aving allerede færdig for Mark.

Dette er en af Grundene, hvorfor en Farmer har fra \$200.00 til \$1000.00 per Acre Profit om Aaret i Florida. Dette lyder maaske som Overdrivelse, men Hundreder af Farmerne har det, og der er ingen Grund, hvorfor ikke De kan have det samme.

Hvorfor ikke eje et Hjem i det frugtbare Syd, hvor de kan faa 3 Oange om Aaret, hvor der er milde Vintre og sølige Somre, hvor de kan eje en Farm paa maanedlig Afbetaling af \$5.00.

Land tæt ved Byen koster nu \$30.00 Acren, 3 a 5 Mil fra Byen, \$25.00.

For Oplysning om Volusia Co., Florida og Danke som har købt der, tilskriv  
**P. S. Miller,**  
 Elk Horn, Ia.

**Landsmænd, kom og se:**  
**YELLOWSTONE VALLEY, MONTANA**

med dens prægtige Vandingsystem, de frugtbare Svede, Vgg- og Gæremærker; Alfalfa, Korn og Kartofler m. m. m. For den, som kender Landet og dets Frugtbarhed, behøves ingen Anbefaling; men vi ønsker om muligt, at saa Danke til at købe Landet og højte sig her.

Endnu kan der købes Land forholdsvist billigt — nær den lille trivelige By Sidney; hvortil Vænen ventes før 1. November; naar Dansk Lutherisk Kirke — begrundet paa at flere har mere Land end de med Fordel kan varetage under Overfisking.

Brænde og Kul findes i Overflodighed. — Vænt nu Vejsheden før andre optager Landet.

For nærmere Oplysning skriv i Dag til  
**J. S. Hansen,** eller **Sidney Land & Loan Co.,**  
 Brorson, Mont. **Sidney, Mont.**

**Udvalg af første Klasse**  
**Artekremvarer og frisk Rød**

Vi køber Fedtalt, Gys, Vg og Smør til Dagens højeste Priser.

Vi er Agenter for Dr. Peters Kuriso samt for Scandinavian-American Dampskibslinie. Landsmænd, som ønsker at rejse til eller fra Danmark, køb Billetter hos os. Vi sælger dem til billigste Priser, og vi vil gøre alt, hvad vi kan, for at skaffe gode Pladser paa Skibene.

**Stort Udvalg af Bøger,**  
 Bredkort, m. m. fra Danish Luth. Publ. House Blair, Nebr.  
 Skønlitteratur, religiøse Bøger, Bibler, Salmedøger, etc.  
**Peterson - Rondo Co.**  
 Council Bluffs, Iowa.  
 Postforsendelser besørger med Omhu.

**Dampskibsbilletter**  
 med  
**Cunard Linien store hurtige Skibe**  
 sælges af  
**DANISH LUTH. PBUL. HOUSE,**  
 BLAIR, NEBR